Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: № 239. Rozporządzenie cesarskie, tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austryackowęgierskiego.

239.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 30. grudnia 1898,

tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austryacko-węgierskiego.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zachowaną aż do dnia 31. grudnia 1898 rozporządzeniem cesarskiem z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, moc obowiązującą postanowień przymierza cłowego i handlowego między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi a krajami korony węgierskiej na mocy ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 zawartego a ustawą z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48 przedłużonego i zmienionego, ze wszystkiemi dalszemi zmianami jakie zaszły w skutek ustaw z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 105, 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 127, 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 191 i z dnia 27. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 72, przedłuża się aż do dnia 31. grudnia 1899.

Na tenże sam przeciąg czasu zatrzymuje moc swoją postanowienie, wydane w §. 1 ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 47, co do używania dochodów cłowych.

§. 2.

Zachowaną aż do dnia 31. grudnia 1898 rozporządzeniem cesarskiem z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, moc obowiązującą ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, tyczącej się przedłużenia przywileju Banku austryacko-węgierskiego, jakoteż ustawy z dnia 12. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 112 i z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 129, przedłuża się aż do dnia 31. grudnia 1899.

W związku z tem, zachowaną rozporządzeniem cesarskiem moc obowiązującą ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 49, którą Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych upoważniony został do zawarcia z Rządem węgierskim na zasadzie ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 64 nowej umowy co do długu pierwotnie w sumie 80 milionów złotych, należących się Bankowi austryacko węgierskiemu, przedłuża się w ten sposób, że postanowienia umowy zawartej na zasadzie tej ustawy zachować mają moc obowiązującą aż do dnia 31. grudnia 1899 a względnie, że wykonanie postanowień artykułu III. tejże umowy przedłuża się na rok.

Zgodnie z tem, upoważnia się Ministra skarbu do zawarcia z Bankiem austryacko - węgierskim umowy potrzebnej w skutek przedłużenia przywileju.

§. 3.

Jak tylko w ciągu roku 1899 wejdą w wykonanie układy między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi a krajami korony węgierskiej co do spraw w §§. 1 i 2 oznaczonych, jakoteż w tym przypadku, gdyby co do tych spraw w krajach korony węgierskiej, obecny stan lub wzajemność nie były bez zmiany utrzymane, zarządzenia w §§. 1 i 2 wydane, utracą moc swoją.

S. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Wykonanie onegoż poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wieden, dnia 30. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w. Bylandt r. w.

Ruber r. w. Kast r. w.

Kaizl r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.